

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **X**, nar. X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2025, č. j. OAM-954/ZA-ZA11-K12-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2025, č. j. OAM-954/ZA-ZA11-K12-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

„zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v žalobě namítal, že podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, pročez žalovaný měl vést meritorní řízení a v jeho rámci posoudit žalobcem prezentované důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, a to s ohledem na skutečnost, že vyšly najevo nové, zásadní skutečnosti, jež nebyly předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení. Žalobce má z těchto důvodů za to, že žalovaný v rámci správního řízení porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem a dále § 50 odst. 2 správního řádu, neboť si žalovaný neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí. Žalobce je přesvědčen, že pokud by žalovaný zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, jež potvrzují žalobcova tvrzení uvedená v podané žádosti, pak by musel rozhodnout o udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně o udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť žalobcem prezentované skutečnosti důvodně svědčí o tom, že případě návratu do vlasti bude žalobce reálně ohrožen na svém životě, neboť lze mít za prokázané, že v jeho domovské vlasti v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno kvůli válce v sousední zemi. Zejména poukázal na situaci v Podněstří.
3. Navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve stručně shrnul průběh dosavadního řízení a obsah žaloby. Uvedl, že s námitkami nesouhlasí, neboť nedokládají porušení zákonných ustanovení. Vzal v úvahu uvedené skutečnosti a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o zemi původu, a vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Přijaté řešení odpovídá okolnostem případu a je vyčerpávajícím způsobem odůvodněno.
5. Žalovaný měl za to, že žalobce ve své aktuální žádosti neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné posoudit jako nové ve smyslu zákona o azylu a kterými by se měl žalovaný znovu meritorně zabývat. Posoudil ji tedy jako nepřipustnou, dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. V té souvislosti odkázal na rozsudek Městského soud v Praze ze dne 5. 8. 2014, č. j. 1 Az 22/2014–33, ze kterého plyne, že účelem institutu opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany není upřesňování či skutkové doplňování předchozí žádosti. Jeho smyslem je postihnout případy, kdy se objeví závažné skutečnosti s potenciálem ovlivnit postavení žadatele, které tento nemohl uplatnit vlastní vinou během předešlého řízení. V podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí. Navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Obsah správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

6. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
7. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 12. 4. 2024. Jako důvod podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce tehdy uvedl obavu z probíhající válečného konfliktu na Ukrajině s možností rozšíření i na území Moldavska a obavu z povolání k výkonu základní vojenské služby v Moldavsku s následným možným nasazením do bojů na Ukrajině. Poukazoval rovněž na špatnou ekonomickou situaci a zhoršení bezpečnostní situace v Moldavsku, vyslovil obavy z bombardování, protože žil v Moldavsku v blízkosti ukrajinských hranic. Dne 26. 9. 2024 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. OAM-517/ZA-ZA11-K12-2024, kterým žalobci neudělil mezinárodní ochrany v žádné z jejích forem podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soud v Praze, který ji rozsudkem č. j. 2 Az 33/2024-30 ze dne 6. 3. 2025 zamítl. Proti tomuto rozsudku Městského soudu v Praze podal žalobce kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen „NSS“) v Brně, který ji svým usnesením č. j. 7 Azs 57/2025–32 ze dne 15. 7. 2025 odmítl.
8. Druhou (opakovanou) žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 26. 8. 2025. K důvodům uvedl, že, že je národnosti moldavské, dorozumí se rusky a ukrajinsky, je rozvedený, děti nemá, vyznává pravoslavné křesťanství, nikdy nebyl členem žádné politické strany či hnutí, a nikdy nebyl ani politicky aktivní. Naposledy ve vlasti bydlel ve vesnici X (pozn. soudu: ve sdělení uvedeno jako XA, v jiných materiálech ve správním spise je nicméně toto místo označováno jako XB nebo XC), kde žil s rodiči a měl tam registrovaný trvalý pobyt. Do ČR přicestoval z Moldavska přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko, na území vstoupil dne 1. 4. 2023. Předtím pobýval v Polsku v roce 2019, v ČR byl v roce 2020 či 2021, po 4 měsících se ale vrátil do Moldavska. Podruhé přijel 1. 4. 2023 a už nevystoupil. Jeho zdravotní stav je bez omezení. Nikdy nebyl trestně stíhán ani odsouzen. O mezinárodní ochranu žádá ze stejných důvodů, z jakých o ni žádal v minulém případě, a sice jelikož byl v Moldavsku předvolán na vojenskou správu a bydlí blízko ukrajinských hranic, obává se tedy bombardování. Na dotaz správního orgánu, zdali tyto skutečnosti uváděl v rámci správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR potvrdil, že je uváděl.
9. Dne 21. 11. 2025 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí č. j. OAM-954/ZA-ZA11-K12-2025, kterým řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil z důvodu nepřípustnosti žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již jeho druhá v pořadí. Žalovaný při posouzení žádosti vycházel zejména z výpovědi žalobce, rozhodnutí OAMP MVČR č.j. OAM-517/ZA-ZA11-K12-2024 ze dne 26. 9. 2024, z výpisu z elektronické evidence cizinců CIS ze dne 30. 10. 2025 a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavské republice, konkrétně se jedná o Informaci OAMP – Moldavsko – základní přehled o zemi, ze dne 7. 5. 2025, o Informaci OAMP – Moldavsko – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 7. 1. 2025, o tiskovou zprávu ČTK „V moldavských parlamentních volbách zvítězila proevropská strana PAS“, ze dne 29. 9. 2025, a o tiskovou zprávu ČTK „Referendum v Moldavsku bylo klidné, kampaň tichá, miní česká šéfka pozorovatelů“, ze dne 21. 10. 2024, přičemž veškeré uvedené

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

materiály jsou součástí správního spisu. Žalobce dne 14. 11. 2025 prostřednictvím svého právního zástupce doručil žalovanému dokument označený jako „Reakce na vyrozumění Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, č. j. OAM-954/ZA-ZA11-2025, ze dne 30. 10. 2025“, v němž uvedl, že ve vlasti panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilisty, navíc země je ohrožována konfliktem na Ukrajině a situací v Podněstří. V případě návratu do Moldavské republiky by žalobci hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestání, případně vážného ohrožení života či lidské důstojnosti z důvodu vystavení civilního obyvatelstva perzekucím a násilnostem, včetně řady úmrtí. K seznámení se s podklady pro rozhodnutí dne 19. 11. 2025 se žalobce ani jeho právní zástupce nedostavili, i když bylo předvolání řádně doručeno. Následně žalovaný posoudil důvody současné žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalovaný shrnul důvody tvrzené v první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a připomněl i průběh tohoto řízení. Po posouzení důvodů žalobce pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaný konstatoval, že žalobce uvádí stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty vrátit se do Moldavska, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tedy, že nechce nastoupit na vojenskou službu, že se obává bombardování, protože žil v Moldavsku v blízkosti ukrajinských hranic, které však byly již správním orgánem v rámci předešlé žádosti posouzeny. Ve svém podání ze dne 14. 11. 2025 žalobce poukázal především na špatnou ekonomickou situaci a zhoršující se bezpečnostní situaci. Žalovaný tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobce o mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť tento neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti. Žalovaný konstatoval naplnění podmínek § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a shledal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany podanou žalobcem za nepřipustnou. Z těchto důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno výše.

V.

Právní posouzení věci soudem

10. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ani žalovaný jednání nepožadovali.
12. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu: „žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.“

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

13. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu: „je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.“
14. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu: „podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“
15. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu: „řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.“
16. Žalobce v podané žalobě namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu a dále namítl, že je přesvědčen, že pokud by žalovaný zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, jež potvrzují žalobcova tvrzení uvedená v podané žádosti, pak by musel rozhodnout o udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně o udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. K těmto zcela obecným, blíže ve smyslu skutkových souvislostí nezargumentovaným námitkám soud uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce byly naplněny podmínky pro postup dle § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu. Tento svůj závěr žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil.
17. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2019, č. j. 5 Azs 210/2017 – 23). Z uvedeného vyplývá, že žalovaný má povinnost zabývat se jednak tím, zda žádost žadatele obsahuje nové skutečnosti či zjištění relevantní pro případné udělení mezinárodní ochrany, a dále také tím, zda nedošlo k takové změně situace v zemi původu, která by rovněž mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
18. V nyní projednávané věci soud shledal, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval žalobcem uvedeným důvodem, pro který žalobce žádal o udělení mezinárodní ochrany, a napadené rozhodnutí obsahuje rovněž odůvodněný závěr, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti či důvody relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany. V této souvislosti považuje soud za potřebné zdůraznit, že žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 26. 8. 2025, v rámci poskytnutí údajů ke své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ani v žalobě samotné netvrdí žádné další azylově relevantní důvody oproti předchozímu správnímu řízení ve věci mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ochrany. Žalobce ve své v pořadí již druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl pouze to, že nechce nastoupit na vojenskou službu a má obavy z bombardování, neboť žije v Moldavsku v blízkosti ukrajinských hranic. Žalobcem tvrzené důvody pro udělení mezinárodní ochrany jsou tak zcela totožné jako důvody, které žalobce uvedl již v rámci své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a s těmito důvody se žalovaný v rozhodnutí o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 26. 9. 2024, č. j. OAM 517/ZA-ZA11-K12-2024, řádně vypořádal. V nyní napadeném rozhodnutí pak žalovaný na předmětné rozhodnutí o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany odkázal právě s argumentem, že po posouzení uvedených důvodů pro udělení mezinárodní ochrany dospěl k závěru, že žalobce ve své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl zcela stejné důvody jako ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

19. Ze spisového materiálu i napadeného rozhodnutí je pak zřejmé, že se žalovaný zabýval i otázkou, zda nedošlo v zemi původu žalobce k podstatným změnám, které by byly relevantní ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný vycházel z aktuálních informací o zemi původu žalobce, které jsou součástí spisového materiálu a jejichž výčet je uveden i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a žalobce se s nimi mohl v rámci správního úkonu seznámit a vyjádřit se k nim. Soud konstatuje, že žalovaný situaci v zemi původu evidentně zjišťoval a zabýval se jí, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí následně konstatoval, že po vyhodnocení výše citovaných podkladů uzavírá, že v Moldavsku nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, k žádné zásadní změně z hlediska obecné bezpečnostní či politické situace, která by samotná mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Zdejší soud z aktuálních podkladů obsažených v předloženém správním spise ověřil, že v zemi původu žalobce – v Moldavsku od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, skutečně nedošlo ve vztahu k žalobcem tvrzeným důvodům k žádné změně politické či bezpečnostní situace, stejně tak tam nedošlo ani k jiným změnám, které by mohly být podstatné ve vztahu k udělení mezinárodní ochrany. Závěry žalovaného mají náležitou oporu ve správním spise.
20. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, který má oporu ve spise, přičemž žalovaný svůj závěr o naplnění podmínek pro postup dle § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem v rozhodnutí odůvodnil.
21. Za situace, kdy v daném případě byly naplněny podmínky pro postup dle § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu, tedy pro zastavení řízení o opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, nebyl zde již prostor pro meritorní posouzení této žádosti. Žalovaný se tudíž nedopustil žádného pochybení, když se za daných okolností nezabýval opakovanou žádostí žalobce o udělení mezinárodní ochrany meritorně.
22. Pro úplnost soud dodává, že institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je totiž postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele. (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2020, č. j. 6 Azs 60/2020–23).

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

23. Zcela vyloučeno pak je, aby institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany sloužil k opětovnému vedení řízení ve věci mezinárodní ochrany pouze z důvodu, že žadatel o mezinárodní ochranu nebyl spokojen s výsledkem řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a snaží se tímto postupem dosáhnout ze svého pohledu pozitivnějšího výsledku.

VI.

Závěr a náklady řízení

24. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. června 2026
JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně